σεγος· ἀνάγκαιος. ὡς οὐδένα φιλῶν. (ὁ),
ον. δῶμα κυψέλινον ἐν τῷ οὐρανῷ πεπηγώς.
χπη. ἐγγὺς τινος ἐν νεφῶν. τεχεῖ ψεω.
εοπώων· ἐσχὺς καλουμένης πώων.
ε. ὁ πόνος καὶ ὁ λαιμὸν πλανητής.
πων· ὠδύνεως· εὐφεονως.
ωδὸς· ἀβάσκανος, ἀσκέπτος. ἀγενητός.
ναπὶ· ἀνὰ σεναγκῶν.
πλοκὶ· πολυάκουστος.
ὠδητος. ὁ ἀδυσφωνος.
ὠγκυρος. ὑπερέχων· μὴ δυσμεμνόμενος.
ὠγκυρος. ἄχρηστος, ἀδυσφορος.
ὠδινος· ἄδηλος, κατακος ἀπαίδευτος.
ὠδυνον. τὸ μὴ δυσφορον καὶ ἐνδεχόμενον
ὠκυπτη· ἀνοπτικα. ἀνόπτικα.
ὠλενάζητον· ἀκύπτικα· ἀκύπτικα.
ὠμαχανῶ· ἐπιπαικλυσμάνων. ἀφανῶ.
ὠμβρακος. ἀδυσπλόκου. ἀδαώτου.
ὠμβλον· ἀφλιωτον. ἀδιάλλακτον, πολέμιον.
ὠνταλὸς· ἀδύσφορος, ἀδόκιμος.
ὠνίατον· τὸ μὴ ἴσως ἔχον καὶ δυσμεμνητον ἀλλὰ
διεστραμμένον καὶ διημαρτημένον.
ὠπλον· ἀβλαβές.
ὠραγγος· ὁ λαιμός.
ὠφαλτος· ἡ λεπτομάνη κάμψα.
ὠφελμα· ἐγγραφον βαβαιωδες
ὠφορος· ἀνοδόδοτος.
ὠχλῶ· τὸ ὠφελεῖν.
ᾶτον· ἀκεραίτον. ἀπολυτον.
ημάτιον· ὃ μὴ πρόβατος χαρακτὴς ἐκ διαλ-
τόβατος δόκιμος.
χλιμ· λυπεῖται. ὀλιγοψυχῶ. ἀθυμῶ.
γμναδύνη· γύμνωσις.
ω· ἐαγω δηδω· ἢ ὑμνηδω.
ω ζιά· δεκελλαι.
ώνος· ἀνδρεῖος· ἢ κατὰ τοῦ τ.
λαὶ πυρος· ἀκοτιάσος.
ε· ἀκλαδρων· νηπιος.
λαγαλος· ωιεοῦ· φλύαρος· ἀκαρτωλός· ὁ ἀ-
δινος· παράκορος.
λαρβῆνος· ἀφορος, ἀτρέμας.
λαντιάρη· ἀβοσκίω· βοσκαίνω.
λαρτερός· βλαβερός.
αυρώτη· ἀγῆ· ἀγνωτος.
αλῆδιν· σκαλιός· νεογραῦς.
χμαλον· ἀφυλακτον καὶ ἀδιόκητον.
ρόν· ἀλλὰ δηδιὰ τοῦτο.
ρόν· διὰ τοῦτο οὖν.

ἀλαφρητος· ἀλιρρος· ἀλφος.
ἄλαλος· ἀπαιδευτος.
ἀλαλλων· ἀλαφρων
ἄλα· ἀδόκιμος· παράκαιρος.
ἀλεγκτος· ἀδιήγητος· ἀκαταλαμπτος.
ἀλε δή· ὡς δή.
ἀλεκτος· ὁ μὴ καλακτουμένος.
ἀλακατον· ἀλαλαλωτον.
ἀλανζαι· ἀκραν προβάλλαι.
ἄλαρ· ἐκτὸς· χωρίς.
11.5. ἄλαρχ· ἄλλα.
ἄλαρος· ἔλαρος· ἀπὸ τῶν δύο.
ἀλαζονικος· ἀδιήγητος· κενόδοξος.
ἀλαζόνων· ἀδιήγητος· ἀκαταπόνητος.
ἀλαζαγος· δυσάψαυστος.
ἀλαιρεῖ· ἀβρεοχοῦ.
ἀλαιρεῖ· τὰ μὴ ἀψόφητα ὀδόμια.
ἀλαχνᾶς· φανερᾶς.
ἀλάχνας· ἀνατμητικόν.
ἀλανᾶς· ἀμελῶς ἔχων.
ἀλαίρω· τὸ σαρίδιον.
ἀλαλάντιτος· ἀτελείωτος.
ἄλαιρος· ὁ ἀδιήγητος.
ἄλαιον· βλαβερόν.
ἀλημελῆς· ἀνατμητικόν.
ἀλημελήτως· ἀπρονοήτως
ἀλημαγαλος· ὁ μὴ δυναμαλαζόμενος.
ἀλημασέον· παραφρονητέον.
ἀλίμας· ὑπονοητός.
ἀλίνδροος· ἀνήμερος, ἄγριος.
11 G. ἀλίλλα· ἀνάψαλψε.
ἀλιλλάων· τὸ ἐλαύνειν· καὶ ἐκτρέφειν· ἐκνηπιάζειν.
ἄλιτος· ἀμεμπτος.
ἄλιτος· ἄδολος.
ἀλιτὸν· ἀνυποφιόνητον. ζητὸν γὰρ τὸ κακοῦργον
ἀλμὶς· ὀπωρῆς· ἀνάδοσις· ἀνακύμασις. (ζ-ὀπ.)
ἄλμοῦς· ἀνάδοσιν.
ἄλοια· λατὶ τὰ μὴ δυνάμενα τομὴν δέχεσθαι.
ἄλοπα· ποππὲ· ἀπρεπῆ· παράνομα
ἄλοπα· ἀλογία· ἀβουλία.
ἀλοσίμας· ἄδυνος· ἄφορος.
ἀλοσατὸς· ἡ ὁδός.
ἀλοεπῆ· ἡδύχως.
ἄλοεπα· ἡδυχῆ.
ἀλοιαὶ καὶ ἀλοιάκις· ἀληθῶς καὶ ἀληθάκις.
ἀλυσῆ· χαρὰ ζαλυσῆς.
ἀλφεῶλος· ἀπλήκτος· ἀνήκεστος.
ἀλφαλέσχλος· ἀληθάφατος.
ἀλῆς· ἀναλαβούσης.
ἀλφεσχος· ἀδιόρατος.
117. ἀλφίτα· ἀλευρα.
ἄλφα· ἄλυα.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/31